Bayer Zsolt: Német küldetéstudat (2. rész)

2022 január 08. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Adjátok vissza a jó kis Brinkmann professzoromat, Christa n?vért és Udo Brinkmannt!

A kitér?nek (amely a RAF vázlatos történetét mutatta be) ezennel véget is vetünk. Annyit azért még érdemes megjegyeznünk, hogy utolsó évszámunk 1991, az utolsó merényletük pedig éppen nálunk, Budapesten zajlott kivándorló (alijázó) zsidók ellen. Ezt a merényletet tehát – véletlenül se felejtsük el, hanem véssük jól az eszünkbe! – a német széls?baloldali terrorszervezet, a Vörös Hadsereg Frakció (RAF) két tagja, Horst Ludwig Meyer és Andrea Klump követte el, mivel nem nézték jó szemmel, hogy orosz zsidók tömegével települnek ki Izraelbe. A RAF gyakorlatilag h?ségesküt tett a palesztinoknak, ne felejtsük azt sem, hogy már a nyolcvanas évek elején megfogalmazták a következ?ket:

„A pusztítás imperialista háborúja most visszatér a harmadik világból Európába, ahonnan indult. Európa és a Német Szövetségi Köztársaság lakói rájönnek, hogy ez a változás a pusztulásukat hozza, ha nem állítják meg. Közvetlen ismereteket szereznek az ázsiai, afrikai és latin-amerikai emberek évszázadok óta tartó valóságáról, az imperializmus általi elnyomottak közé tartozásról. […] A világ új amerikai támadással szembesül. […] Nyugat-Európa már nem az imperializmus hátországa, ahonnan háborút visel. Most, a harmadik világ szabadságharcainak gy?zelmeivel, a nyugat-európai gerillák er?södésével, a teljes imperializmus krízist?l szenved, és Nyugat-Európa a világ frontvonalának része lett.”

Világos beszéd – persze az ?rület koordináta-rendszerén belül. S ne feledkezzünk meg arról sem, hogy már 1982-ben megjelent a RAF hitvallása, A gerilla, az ellenállás és az antiimperialista front címmel, amelyben kinyilvánítják abbéli meggy?z?désüket, hogy a harc a harmadik világból áttev?dött Nyugat-Európába, s e harcban a RAF önmagát meghatározó tényez?nek tekinti.

Aztán hamar el is ugrottak ide, Budapestre, hogy meggyilkoljanak egy busznyi alijázó orosz zsidót. Ne felejtsük: 1991-ben vagyunk! Az els? szabadon választott magyar kormány „uralkodásának” második évében, amikor a hazai „demokratikus” ellenzék már régen rádöbbent, hogy az új magyar kormány autokrata, s?t fasiszta és náci is, továbbá éppen elkezdik csúcsra járatni az antiszemitizmus vádját a nyugati sajtó hathatós segedelmével, s ebben a szörny? vádban természetesen szintúgy a magyar kormány és a népi-nemzeti er?k a f?b?nösök…

Amúgy Horst Ludwig Meyert 1999-ben, Bécsben a rend?rök agyonl?tték, Klumpot pedig elfogták és kiadták Németországnak, ahol 2004-ben 12 év börtönre ítélték.

De térjünk vissza eredeti gondolatmenetünkhöz. Mert bár látjuk, hogy a hatvanas évek végét?l kezdve egészen a kilencvenes évek elejéig az NSZK-ban (is) folyamatosan jelen van és aktív tevékenységet folytat a széls?baloldali terrorizmus, ennek ellenére kijelenthetjük, hogy az NSZK a nyugati világ második leggazdagabb, legrendezettebb, legélhet?bb országa, ahol tehát a Marshall-segélyért és a hihetetlenül gyors fejl?désért s az ezek nyomában járó jólétért és gazdagságért cserébe mindössze le kellett mondani a német „birodalmi” tudatról, a német küldetéstudatról, valamint a munka, a tisztaság és a rend szeretetén kívül a német lélekr?l is (ami leginkább a nemzeti öntudatot és a nemzeti lelket illeti).

Ez volt tehát a Schwarzwaldklinik tiszta, rendezett, kiszámítható és gazdag világa, omló muskátlikkal, brummogó Mercikkel és Bömbikkel, elegáns klinikákkal, gazdag dokikkal, akik mind n?ket akartak elcsábítani, n?kkel, akik mind férfiakat akartak maguknak, ráadásul – ó, borzalom! – mindenki beszélt németül.

Ez a világ többé-kevésbé fennállt a 2010-es évek elejéig, közepéig.

Aztán történt valami.

Hadd ne részletezzem, úgyis tudják. A lényeg, hogy a történtek nyomán odalett a rend is, a tisztaság is, a kiszámíthatóság is, a munka öröme és tisztelete is, vagyis minden, ami még a német lélekb?l megmaradt. Ám mivel a német lélekb?l addigra tökéletesen kiölték mind a birodalmi, mind a küldetéstudatot, így már képtelenek arra, hogy egyáltalán észrevegyék, mi is történik velük valójában.

És ennek az állapotnak manifesztációja az új német kormány. Amelynek alkancellárja, bizonyos Habeck úr pár évvel ezel?tt már papírra vetette credóját, legalábbis annak legfontosabb, legfigyelemreméltóbb részét, amely így

szól:

Mindig hányingert kaptam, amikor a hazaszeretet szót hallottam. Soha nem tudtam mit kezdeni azzal, hogy Németország, és ma sem tudok.

Azért lássuk be, ez a lehet? legtökéletesebb összefoglalása annak a teljesen felesleges nemzedéknek, amely a Vörös Hadsereg Frakciót is megalapította. ?k és a mai „német” alkancellár elvtársak – ami a németséghez, a világhoz és a Nyugathoz mint rendszerhez való hozzáállást illeti, mindenképpen. (Andrea Klump valószín?leg már szabadlábon van. Kicsit sem csodálkoznék, ha Habeck alkancellár felvenné magához titkárságvezet?nek vagy stratégiai tanácsadónak.)

Mi, rendszerváltók még Konrad Adenauer, Ludwig Erhard, Willy Brandt, Helmut Schmidt és Helmut Kohl, továbbá Charles de Gaulle, Georges Pompidou, Valéry Giscard d’Estaing, Jacques Chirac és egye fene, Francois Mitterrand Európájához akartunk csatlakozni.

Alain Delon és Belmondo Európájához – így jobban stimmel?

És most megérkezett Olaf Scholz meg a Habeck. S velük, ahogy odalett végképp a rend, a tisztaság, a kiszámíthatóság, s lassan de biztosan a hihetetlen jólétet is kikezdi már az elmúlt nagyjából egy évtized elmebaja, nos, Olaf és Robert visszahozta a német küldetéstudatot is. Na, nem azt a birodalmit, nem azt a drang nach osten-félét, ugyan dehogy!

Most az elmebaj terjesztésének küldetéstudata hatja át az új német vezetést.

Szó sincs többé arról, hogy kinevezik ismét a „megszállt keleti területek birodalmi miniszterét”, anakronizmus lenne.

Most „queerügyi” kormánybiztost nevez ki a német kormány, akinek az lesz a feladata, hogy akciótervet készítsen, amelynek segítségével a diszkrimináció elleni küzdelemben Németország az élen járhat.

Ez az új német küldetéstudat.

Én kétségkívül elhiszem, hogy ez azért jobb, mint a drang nach osten, de azért e nélkül is megleszünk mi itt, valahogyan.

Amúgy az új német küldetéstudatot képvisel? kormánybiztos egy bizonyos Sven Lehmann nev? zöldpárti muki lesz. Ami nem meglep?, ugyanis ez a „zöldség”, ez is az új német küldetéstudat része. Ennek az elmebajnak a keretében zárják be a németek éppen a maradék atomer?m?veiket és építik le gázalapú er?m?veiket is, hogy áttérjenek a „megújuló” energiára (szél, nap, víz, geo, miegyéb).

És ezek a németek olyanok, hogy amit kitalálnak, azt aztán komolyan gondolják. Ha a szó szoros értelmében belepusztulnak, akkor is…

És ennek a nagy zöldségnek igazán remek következményei vannak azon túl is, hogy nincs elég energiájuk, így aztán Franciaországban megtermelt atomenergiát vásárolnak maguknak. De ezen túl itt van például ez is – egy kedves ismer?söm hívta fel rá a figyelmemet, döbbenetes, úgyhogy figyeljenek er?sen önök is:

Azzal a német elektromosenergia-politikával már régen tisztában vagyunk, hogy a volatile megújuló energiát a francia és belga atomer?m?vekt?l, valamint a lengyel széner?m?vekt?l vásárolt jól szabályozható, stabil elektromos energiával kell használhatóvá tenni.

A Die Welt minapi kiadása azonban a farizeusság új mélységeit világítja meg ez ügyben. A széler?m?vek jelent?s részének 80-100 méter hosszú rotorlapátjai a dél-amerikai trópusokon term? balsafából készülnek. Így a brüsszeli Green Deal szóban forgó vonatkozása a következ?képpen néz ki:

1. Egyetlen rotorlapáthoz kivágnak 150 köbméter balsafát a dél-amerikai trópusokon (ezzel is aktívan támogatva a klímaváltozást).

2. A balsafát hatalmas, gázolajüzem? konténerhajókon Európába hozzák.

3. Európában a balsafát megmunkálják rotorlapáttá (az ehhez felhasznált energia részben atom-, illetve széneredet?), de az is lehet, hogy rotorlapátgyárat telepítenek majd Dél-Amerikába, ahol a megmunkáláshoz tisztán szénalapú energiát használnak.

4. Végül elkészítik és telepítik a széler?m?vet hatalmas energiafarmok részeként a Keleti-tengeren vagy annak közelében.

Nos, így néz ki a nagynémet zöldség és a jóemberkedés, a teljes önfeladás és elhülyülés új-európai laboratóriumában. (Drang nach Südamerika, drang nach Ukraine – bár ott egyetlen egy mélyalmos tojást sem lehet elhajítani úgy, hogy ne egy CIA-ügynököt találjon el vele az ember…)

Nem térhetnénk vissza egyszer?en a ’80-as, ’90-es évekbe, a RAF nélkül?

Adjátok vissza a jó kis Brinkmann professzoromat, Christa n?vért és Udo Brinkmannt! Adok cserébe egy Olafot, egy Robertet, egy Svent meg egy Conchita Wurstot.

Meg egy nagy csomó, odalett illúziót, hogy a fene egyen meg benneteket, idióták…

Bayer Zsolt - www.magyarnemzet.hu

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló